MAGAZIN sportiv

SP

Antrenament... în pădure

— Fabulă —

Pădurea cind a dat in floare,
Bursucul, antrenor vestit,
Și-a adunat echipa-n grabă
Si-n limba lui a glăsuit:

„E vremea să pornim la treabă!
Ne bate martie la ușe!
Prieteni! La antrenament!
Destul am hibernat pe tușe!"

Atuncea cerbul, ursul, vulpea,
Sărbătorind această clipă,
Spre stadion porniră-n cintec
Cu patrupeda lor echipă.

Inspre vilceaua din pădure
Ce găzduia terenul lor
Se mai afla cu undă-i clară
Un binecunoscut izvor;

Avea și-o firmă la intrare,
(Ca să-l observe cine trece)
O firmă plină de ispite,
Cu numele „Izvorul rece".

Echipa din povestea noastră,
Uitind pe loc antrenamentul,
A poposit aici grămadă,
Vrind să serbeze evenimentul!

— Numai o „gură"
— Ș-incă una!
(Izvorul fermecat era,
Că vezi, in loc de apă dulce,
Cu „Ottonel" te imbia)

Și a trecut o oră, două...
Așa e vremea: vine, trece.
Dar dirji, „voinicii" din poveste
Nu părăseau „Izvorul rece"

Zadarnic vremea n-au pierdut-o!
Nu-i de crezut, dar se-antrenau
De tehnică și strategia
Printre... pahare discutau.

— Păi, cind oi trage eu un șut...
(spunea o vulpe infierbintată)
Cu unul singur, mă-nțelegi,
Bag șapte goluri dintr-o dată!

— Eu unul (spuse un urs greoi,
Fundaș de bază, ce nu iartă)
O să vedeți, voi degaja
Direct la... adversar in poartă.

. . . .

S-au antrenat, nu spun că nu
Ciocnind pahare la „izvor"
Și au inscris noian de „goluri"
Direct... in pregătirea lor.

ÎN LOC DE MORALĂ

Bineințeles povestea noastră
Este complet imaginată
In realitate — astfel de cazuri
Nu se intimplă... niciodată!

SANDU MARIAN

Interviu cu... „CUPA SPORTUL POPULAR"

— Așadar, pentru a treia oară la Clubul Sportiv Școlar?

— M-au îndrăgit băieții!...

— Au și de ce, dragă cupă. Ești frumoasă și de aceea in fiecare an se întrec ca să te cucerească zeci de echipe de juniori din intreaga țară. Se pare insă că și tu i-ai îndrăgit.

— Vedeți... Nu numai eu. Și spectatorilor le sint pe plac. Handbaliștii Clubului Sportiv Școlar din București practică un joc modern, variat și deși sint atit de tineri, dau dovadă de multă maturitate. Succesele lor...

— Le cunoaștem: locul 3 in intrecerea recentă a celor mai bune echipe bucureștene de... seniori, promovarea multora din jucători in echipa de tineret a țării care, anul trecut, a cedat greu in fața redutabilei formații cehoslovace Dukla Praga (8–9), participarea cu succes...

— Nu la asta mă refeream. Voiam să spun că succesele se datoresc in primul rind pregătirii... I-ați văzut vreodată la antrenament? V-ați intrebat care este secretul plonjoanelor, care ridică tribunele in picioare? Gimnastica acrobatică la saltea! Dar cel al paselor variate de adevărați maeștri? Consultați rezultatele indrăcitelor meciuri de baschet (cu minge de handbal) și veți avea răspunsul. Haltera, bicicleta și fotbalul, intră și ele in „antrenamentul" de... handbal

— Atunci este explicabil de ce la ultima ediție a Cupei au marcat la fiecare meci peste 30 de goluri!

Fotografa reprezintă echipa de handbal în 7 a C.S. Școlar București, care a cucerit pentru a treia oară consecutiv *„Cupa Sportul popular"*. Sus, de la stinga la dreapta: Gh. Anghel, T. Moldovan, S. Beeic, D. Roșescu; Cr. Popescu, A. Stănescu; jos — F. Eftimie, Cr. Petrescu, M. Marinescu, M. Duca, D. Bălășescu și Gh. Goran

— Au multe merite, dar dacă vorbim de ele trebuie să amintim și de cel care ii conduce pe căile măiestriei sportive. De antrenorul și profesorul lor Eugen Trofin. Il cunoașteți, desigur? Ii știți pasiunea și priceperea cu care iși dăruiește cunoștințele elevilor săi? Aflați insă că cea mai mare dorință a lui este să crească profesori.

— Nu jucători de handbal?

— Ba da, dar impărtășindu-și experiența viitorilor profesori care studiază la Facultatea de educație fizică a Institutului Pedagogic din București, unde este asistent, va putea da handbalului și mai mulți jucători.

A. VASILE

In unele cluburi, elementele tinere sînt folosite în locul titularilor numai în meciuri ușoare și pe vreme proastă.

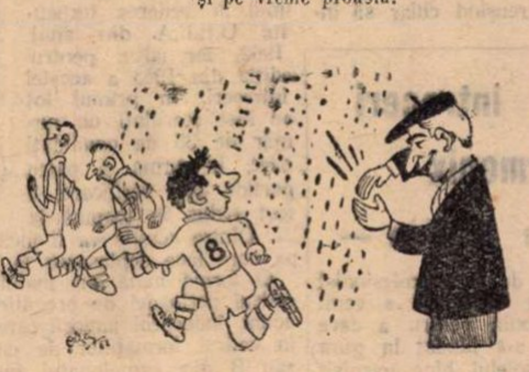

— Bravo, mînzule, joci la echipa I.
— Joc, nene, însă numai printre... picături!

Desen de **AL. CLENCIU**

În S.U.A. ...

Un joc de hochei văzut de un șomer

Privind prin gard, aprins la față,
A spus, ieșindu-și din răbdări:
„Numai la hocheiul pe gheață
In S.U.A. vezi... „angajări!"

„Metode" șahiste

Plăcindu-i șahul mult, elevul Grey
L-a intrebat pe un coleg din grup
Cu ce „deschide" el de obicei?
Răspuns-a fost: prefer „gura de lup"!

V. D. POPA

O admirabilă performanță a unui pensionar

Turul U.R.S.S. pe jos!

Alexei Polikarpov, un pensionar din Omsk, in virstă de 63 de ani, a luat o hotărire indrăzneață: să facă turul U.R.S.S. pe... jos! Temerarul mărșăluitor a pornit la acțiune incă în anul 1959 și, după cum anunță agențiile de presă, pînă acum virstnicul Polikarpov a realizat performanțe deosebite: el a parcurs 12.718 km, a trecut prin mii de sate și orașe, inregistrindu-și prezența pe foaia sa de parcurs in 1.135 de stații de cale ferată.

Printre altele, el a trecut prin Moscova, Leningrad, iar de pe coasta mării Baltice a coborît spre sud, traversind R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Moldovenească, Crimeea, R.S.S. Cazahă. În prezent, el se îndreaptă spre Arhanghelsk, de unde, după ce va traversa partea asiatică a U.R.S.S. își va incheia extraordinarul său tur in orașul Omsk.

Intr-o declarație făcută presei, admirabilul sportiv Alexei Polikarpov a declarat că se simte excelent.

POȘTA Magazin

A. ARDELEANU, PLOIEȘTI. — 1) Mircea Dridea implinește la 7 aprilie 25 de ani. Este maestru al sportului. A jucat de 4 ori in prima reprezentativă a țării. 2) Antrenorul de fotbal Constantin Teașcă n-a jucat niciodată in echipa națională. El n-a fost un „nume" ca fotbalist activ — cel mai mult a jucat la Acvila-Giurgiu — dar acest lucru nu l-a impiedicat să se afirme ca antrenor. El se bucură de o bună apreciere și, cel puțin pină la 18 martie, cind incepe returul, nu e nici un pericol să și-o piardă!

GH. BORLEȘTEANU, ȘIMLEUL SILVANIEI, N. GRUIU, NEGREȘTI REG. IAȘI, GH. PREDESCU, GILORT REG. OLTENIA. — N-a fost greșeală de tipar. Incă din toamna anului trecut cluburile sportive din Oradea, Reșița, ca și din alte orașe, și-au schimbat denumirea din C.S.M. in C.S.O. (clubul sportiv orășenesc). 2. Fostul internațional Vaczi pe care il știați antrenor de fotbal la Mediaș, se găsește acum la Victoria Copșa Mică.

DUMITRU GLODEANU-VEDEA. — Numele inotătorului sovietic Kocetov, despre care susțineți că ar fi fost recordman mondial la inot in trei probe, deși fusese rănit grav pe front, nu ne este cunoscut. Credem că faceți o confuzie. Din 1949 și pină in 1951, pe tabela recordurilor mondiale la 100 m bras, a figurat numele lui Leonid Meșkov care in timpul celui de al doilea război mondial a fost grav rănit și a avut ambele miini paralizate. 2. La campionatul mondial de fotbal nu participă o selecționată a Marii Britanii, ci echipa Angliei.

C. MIHAIL, BRAȘOV. Nici chiar cu avizul medicului, un junior nu are voie să joace două meciuri de fotbal in interval de 24 de ore. Pînă nu de mult exista o dispoziție regulamentară in sensul că un junior, jucind de 8 ori in echipa de seniori, iși pierde dreptul de a mai participa la meciurile de juniori. De anul trecut insă federația a revenit asupra acestei prevederi

S. MARTINAȘ, ROMAN. — Toate amănuntele pe care le cereți au fost publicate de mult in ziarul nostru: datele biografice ale portarului Voinescu in nr. 3952 din 27.XII.1961, iar cele privind turneul echipei Steaua in Orientul apropiat, in citeva numere din luna februarie 1962. Aș fi fericit dacă mi-ați scrie că din cind in cind mai citiți și ziarul.

ION POSTAȘU

EU SÎNT Pele

III

PRIMA VICTORIE

Foarte curind am schimbat numele echipei noastre. Noul nume — „Americania". Asta s-a intimplat cind prefectul din Bauru a hotărit să organizeze el insuși turneele pentru echipele de stradă. El a dat dispoziție ca nimeni să nu joace in picioarele goale. Astfel am ajuns in situația de a nu putea participa la jocuri, dat fiind că cei mai mulți dintre noi ne trăgeam din familii sărace, care nu aveau bani nici pentru lucrurile mai necesare decit ghetele de fotbal. Eram și eu printre ei.

In cele din urmă, insă, am scos-o la capăt. Ne-a salvat tatăl a trei băieți care jucau in echipa noastră. El a plecat la Noroeste și ne-a adus de acolo o grămadă de ghete, cele mai multe erau tare rupte. Unii dintre noi nu ne-am putut alege ghete pe măsură, dar important era că puteam participa la turneu! Eu am izbutit să găsesc niște ghete mai bune, cu virfurile tari.

In turneul organizat de prefect, „Americania" a cucerit primul loc. Evoluțiile noastre au fost un adevărat eveniment in oraș, deoarece pe lingă faptul că am venit primii, am demonstrat și o tehnică bună. Treptat „Americania" a ajuns să aibă un nume. Numele noastre ajunseseră și in gura celor mari.

Dintre toate echipele, „Americania" era cea mai tinără, dar se remarca prin tehnica ei. Noi invățasem să jucăm pe stradă, in adevărate incăierări fotbalistice, pe un teren plin cu gropi, cu praf și cu noroi. Cel care putea să conducă mingea de cirpă in asemenea condiții, izbutea, fără indoială, să supună și adevărata minge de piele pe un teren care pentru noi era ca postavul unei mese de biliard.

Cind a venit ziua ultimului joc, de care depindea titlul, am simțit pentru prima oară dorința și concentrarea nervoasă

care-i cuprinde pe oameni in momentele hotăritoare. Ni se părea că intreg orașul trăiește așteptarea acestei intilniri. In asta era și un grăunte de adevăr: s-au incheiat numeroase pariuri.

In clipa in care mingea a fost pusă in joc, totul a dispărut ca prin farmec. Am simțit cum starea de incordare nervoasă mă părăsește, ca și cum aș fi participat la jocurile noastre de stradă, care n-aveau nici o miză. Tovarășii mei s-au eliberat și ei de incordarea nervoasă. Astfel am ciștigat meciul, demonstrind un fotbal de calitate și stirnind ovațiile celor prezenți.

Pe mine m-au impresionat glasurile suporterilor, care imi strigau numele, și imbrățișările tatei, care părea in acel moment cel mai fericit om din lume.

— Mi-ai plăcut. Joci foarte bine, băiete!

★

Vă spun drept că nu-mi amintesc să-l fi văzut pe tata cu țigara in gură și cu atit mai mult nu-mi aduc aminte să-l fi văzut bînd. Acest lucru a fost un bun exemplu pentru mine. Intr-o vreme, cînd sub influența băieților de pe strada noastră am inceput să mă obișnuiesc cu fumatul, am primit o lecție pe care nu o voi uita niciodată.

Ședeam pe o balustradă, la umbra unui copac mare, cam la vreo 50 de metri de casă. Am luat o țigară din mina unui băiat care mi-o oferise și, privind in jur (mă vede oare cineva?), am inceput să fumez. Tot discutind cu băieții, mi-am slăbit atenția. Deodată, in spate, am simțit pașii cunoscuți ai tatei. M-am intors. Ca intotdeauna, el ne-a salutat zimbind și nu mi-a mai spus nimic, continuindu-și drumul spre casă.

— Azi o să mă aștepte nuiaua acasă, **— m-am gindit eu cu glas tare.**

— N-o să fie nimic. Nici n-a observat că fumai, **— au incercat să mă liniștească băieții.** — Dacă te-ar fi văzut, te-ar fi croit pe loc!

Totuși, in drum spre casă eram tare nervos. Căutam să mă conving că tata n-a văzut nimic, dar de indată ce am intrat in casă am ințeles că lucrurile nu stau chiar așa.

Stăteam in fața lui, neputind să-l privesc in ochi.

— Ești talentat și poți deveni un adevărat fotbalist. **Bineințeles — dacă nu vei fuma și nu vei bea. Ca să poți juca bine trebuie să-ți imbunătățești calitățile fizice.**

Buzele mele n-au mai atins niciodată țigara.

ÎN SFÎRȘIT, ANTRENAMENTE ADEVĂRATE

„Americania" zbura cu pinzele in vînt... Pină cind, intr-o bună zi, omul care ne-a adus ghetele s-a mutat la Sao Paolo.

Astfel ne-am pierdut stăpinul, antrenorul și trei jucători. Echipa noastră s-a innoit. Și iarăși s-au pornit să comande toți. Așa a inceput decăderea „Americaniei". Curind echipa noastră s-a destrămat. In acest timp, Bauru Atletic Club a hotărit să formeze o echipă de pitici. Ideea s-a născut imediat după victoria noastră in turneu și, bineințeles, mulți din jucătorii „Americaniei" au țintit BAC-ul.

In ziua in care am fost invitat să joc la BAC, am umblat ca un somnambul, inchipuindu-mă in tricoul acestui club, jucind pe terenul lui, in fața suporterilor. Era plăcut să-ți dai seama că, in sfirșit, nu e nevoie să te ingrijești de procurarea tricoului, a chiloților, a jambierelor, a ghetelor și a mingii. Astfel am ajuns jucători adevărați, care se gindesc numai la fotbal și la nimic altceva. La „Bachinia" (așa se chema echipa), aveam totul. Dacă ghetele nu ți se potriveau, le inlocuiai cu altele... Raiul pe pămint!

Niciodată nu am văzut o adunătură de copii atit de disciplinată și de atentă, ca la primul nostru antrenament adevărat. Nimeni n-a făcut vreun zgomot și nu a crienit la indicațiile antrenorului. Singura amărăciune ne-au pricinuit-o ultimele cuvinte:

— Pentru astăzi, destul!

După citeva ședințe, conducătorul ne-a comunicat:

— Incepind de miine vă veți antrena cu Waldemar de Brito.

— Waldemar de Brito! **— am exclamat eu fără să vreau.** Bine, dar el ii antrenează pe profesioniști!

Ceilalți nu s-au mirat mai puțin. Inchipuiți-vă, noi, niște băieți prăpădiți, ne vom antrena sub conducerea lui Waldemar de Brito.

Conducătorul a adăugat:

— Acum vă veți convinge voi inșivă cit de bun antrenor e de Brito.

Intr-adevăr, a inceput să ne antreneze de Brito. Vorbea serios cu toții, se vedea cit colo că-i un om foarte priceput și nu-și permitea nici un fel de glume:

— Prima datorie intr-o echipă este disciplina **— ne-a spus el la prima lecție.**

Pe zi ce trecea, antrenorul ciștiga tot mai mult simpatia copiilor. Știa să fie foarte aspru cind era nevoie. Imi amintea de tata:

— Un adevărat atlet nu trebuie să fumeze, nu trebuie să bea și nu trebuie să se culce tirziu.

(Urmare in pagina de Magazin de simbătă 10 martie).